

KIIRTÓS



Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő, cenzúramentes havilap

Szentlászló települések XX. találkozója

A Kárpát-medencei Szentlászló nevű települések találkozására idén Bakonyszentlászló községben került sor. Pénteken két kocsival délben indultunk Pilisszentlászlóról, az egyikben dr. Illés György alpolgármester, (háromszori polgármesterünk) kedves nejevel és Csernyík József többszöri Szlovák Nemzetiségi és Pilisszentlászló Önkormányzat tagja a kedves feleségével foglalt helyet. A másik kocsiban Hornyák Józsefné, Dombai Gáborné jómagam a párommal foglaltunk helyet. Utunkat dr. Illés György javaslatára, a cseszneki vár megtekintésével tettük színesebbé. A magas „fellegvár” megmászása bizony nem volt kis feladat, de többségünknek sikerült. Bakonyszentlászlón, megkülönböztetett tisztelettel fogadtak minket, hiszen a község jegzőasszonya és igen kedves férje gondoskodott rólunk.

A szállásunk a hivatalosan még meg nem nyitott színvonalas vadászházban volt. Még megérkezésünk napján került sor a községi könyvtár udvarán a Szent László elnevezésű települések által adományozott Szent László –szobor felavatására. A mellszobor készítője Márkus Péter szobrász országgyűlési képviselőnk is jelen volt. A programot a helyi evangélikus templomban Mészáros János Elek énekművész dalaival tette színesebbé. Vacsora után visszatértünk a közeli szállásunkra.

Szombaton a környék nevezetességébe a Cuha völgybe kirándultunk. Az előtte rendezett kispuska lövész-

versenyben, Csernyík József és dr. Illés György kiemelkedő eredményt ért el. A völgy bejáratánál lévő réten fortogott a gulyás és sütek a különböző pecsenyék. Közben Heinczinger Mika játszott és énekelt nekünk. A rendezvényt Jozef Schwarc sajtóreferens és felesége is meglátogatta, akit örömmel üdvözlünk.

Az erdei tisztásról visszatérve a község központjában, kultúrműsorban volt részünk. Az előadások szünetében a résztvevő települések vezetői bemutatták köz-

ségüket. A műsor Tóth Attila polgármesterünk is megérkezett kedves nejevel.

A rövid, de tartalmas, lényegre törő beszédjében igen korrekt módon, mint a Szent László települések egyik alapítóját, Dombai Józsefet is megemlítette. Miután a települések vezetői bemutatták községüket polgármesterünk dr. Illyés György alpolgármesterrel minden településvezetővel elbeszélgetett és kicsi, de tartalmas aján-

dékkal lepte meg őket. A közös zászló meglobogtatása után, a Desperado együttes lépett fel. Visszavonulva a kultúrotthonban bállal folytatódott a műsor.

Vasárnap a tartalmas reggeli után részt vettünk a katolikus szentmisén.

Jövőre Jászsztentlászló rendezi a most már tradicionális találkozót.



Gondolatok Szent László királyról, falunk védőszentjéről

Géza halála után Magyarország királya testvére, László lett. I. László – hasonlóan Gézához – Lengyelországban született (édesanyjuk lengyel hercegnő volt), Nyitrán nevelkedett, ugyanúgy fejedelemnek volt kinevezve – előbb Biharban, majd Géza trónra lépése után Nyitrán is.

Krónikák emlegetik, hogy László jól forgatta a kardot. Salamonnal és Gézával a besenyők elleni közös hadjáratokon kitűnt a csatákban. A mogyoródi Salamon király elleni küzdelemben bátorságával jelentősen hozzájárult a diadalhoz. Mikor trónra lépett, bebizonyította, hogy megfontolt, előrelátó uralkodó, megerősítette a központi királyi hatalmat. Uralkodásával az országban befejeződtek a belviszályok. Kiépítette az egyházi és világi igazgatást, sok törvényt adott ki. A viszályban, ami kitört VII. Gergely pápa és IV. Henrich német császár között, a pápa oldalán állt. Ezért a katolikus egyházfő hamar elismerte királynak és támogatta Magyarországnak a Német Birodalommal szembeni függetlenségi törekvéseit. I. László visszaverte a besenyők támadásait, és hódító hadjáratokat kezdett.

Magyarországhoz csatolta Horvátországot, Kelet-Erdélyt, és idővel Halicsot is.

I. László Magyarország legelismertebb uralkodói közé tartozik. Gondoskodott az egyház fellendüléséről, megújította a nyitrai püspökséget, Zágrábban püspökséget alapított, felújítottatott és építtetett több templomot és kolostort. Közbenjárta I. István király (aki nagyapját, Vazult megvakíttatta) szentté avatásában. 1192-ben I. Lászlót is szentté avatták.

Kultusza I. Lászlónak

A középkorban I. László alakja sok legendával volt övezve, mint lovagkirályt megénekelték, mint igazságos uralkodót a jobbágyok felett. Büszke cselekedeteit templomok falfestményein ábrázolták. Leggyakrabban, mint lovagot, harcban, hegyorommal, kettős keresztrel. Szobrok Szent Lászlóról – együtt Szent Istvánnal – díszei templomoknak. Arcképe a pénzérméken megtalálható. Felső Magyarországon (mai Szlovákia

területén) Lászlónak felszentelt templomok Pozsonyban, Nyitrán, Kassán, Rajcin, Szepescsütörtökön, de máshol is, vannak.

I. László rendeleteiből

„Ha valaki nem tartja be a vásárnapot és az ünnepnapokat nem szenteli, vagy nem böjtöl, a száraz napokat nem tartja be (pazarol) templomba nem jár, vagy saját halottait nem a templom mellé temeti, hadd böjtöljön tizenkét napig kenyéren és vízen, a sírhanton. Amennyiben, úr testét a szolgának vagy szegény vendégének vagy falubelijének nem a templom mellé temeti, ugyanúgy legyen megbüntetve.”

I. László siratja a halottakat

A Képes krónika írja I. Lászlóról hitelesen, a Mogyoródi csatával összefüggésben: Miután Géza fejedelem és László Isten segítségével diadalt arattak, a megölt halottak fölött háromszor áldást kértek. Mikor László fejedelem, aki rendkívül mélyen vallásos volt, látta az ezerszámba megöltek, annak ellenére, hogy azok ellenségei voltak, egész testében megrázkódva

felettük zokogott. Nagy siralmában haját tépte és arcát kaparta, mint édesanya fiainak temetésén”.

Nyitra elveszíti autonómiáját

Mikor Salamon királlyal történt megbeszélés szerint Géza fejedelemnek jutott a nyitrai és Lászlónak a bihari fejedelemség, legfiatalabb testvérük föld nélkül maradt. Lampertet Géza fejedelmi udvarába vette. I. László koronázása után fejedelmi titulust adományozott és biztosította bevételeit. Uralkodói hatalmat és saját katonaság tartására azonban jogot nem adott. Előtte a Nyitrán székelő Árpád-háziaknak ezek a jogaik megvoltak. Végül még saját pénzérméket is verettek. A Nyitrai fejedelemség elveszítette autonómiáját. Elveszítették azt a többi fejedelemségek is. A központi királyi hatalom megerősödött.

I. László korának eseményei

I. László 1040 körül született. 1064-ben a Bihari fejedelemség fejedelme lett. 1077-ben testvérét Gézát



követte a trónon. 1077, második felében a világi és egyházi tisztviselők gyűlésén 18 törvényt hirdetett. Vonatkoztak a lopások büntetésére, gyilkosságra, kereskedelmi előírásokra, szentelt ünnepekre stb.

Uralkodása alatt avatták szentté I. Istvánt és annak fiát, Imrét, Gerhard püspököt, Szvorád remetét, Andrást és Benedeket. I. László megkegyelmezett Salomonnak, akinek külföldre kellett mennie.

1085-ben (vagy 1086-ban) megújította a Nyitrai püspökséget. Említést érdemel, hogy 880-ban alakult és megszűnt a Nagy Morva - Birodalom bukásával.

1085-ben és 1091-ben visszaverte a besenyők támadását. 1086-ban Salamon-holott lemondott magyarországi trónigényéről - segítségére hívta a kunokat, az uralkodó megvédte magát.

1089-1091, Horvát területeket Magyarországhoz csatolt. Halics ellen hadjáratot indított.

1090-ben visszaverte a kunok támadását.

1092-ben a magyar főurak gyűlésén I. László néhány egyházat érintő törvényt hirdetett.

I. László 1095. július 29. Nyitrán halt meg.

Franyó Rudolf

A „Kárpát-medencei Szentlászló Települések találkozója”

A 2015. június 20-21-én, Bakonyszentlászlón megtartott 20. találkozó kapcsán vetődött fel a gondolat, hogy érdeklődésre tarthatna számot a Szentlászlók találkozójának kezdetének, előzményének megismertetése.

Még az 1992-es év elején született meg Vácszentlászlón a gondolat, hogy segíteni kellene a horvátországi Szentlászló (Laslovo) lakóit, akik a háború miatt lerombolt falujuk elhagyására kényszerültek és hazánkba menekültek. Vácszentlászló akkori polgármestere, Kovács Sándor felhívást intézett a hazánkban található Szentlászló nevet viselő településekhez, hogy segítsünk a bajbajutottakon.

Az összegyűlt pénzadományt 1992. április 15-én Vácszentlászló polgármestere és jegyzője adta át Szigetváron a várban berendezett menekülttáborban a horvát község vezetőinek, azzal az ígérettel, hogy az újjáépítésben is segíteni fognak.



A Millecentenáriumi rendezvények tervezésekor javasolta Kovács Sándor polgármester, hogy hívják össze egy találkozóra a kárpát-medencében található Szentlászló nevű falvak vezetői, küldöttségeit. Hosszas előkészítő munka után 1996. július 6-7-én, Vácszentlászlón megrendezésre került az első találkozó, amelyen a résztvevő települések vezetői: Bakonyszentlászlóról **Frankó Ferenc** polgármester, Bucsuszentlászlóról **Józsa Tibor** polgármester, Jászszerentlászló **Papp József** polgármester, Mátraszentlászló **Stuller András** polgármester, Pilisszentlászló **Dombai József** polgármester, Pusztaszentlászló **Jandó László** polgármester, Vácszentlászló **Kovács Sándor** polgármester, a horvátországi Szentlászlóról **Dezső László** polgármester, a romániai Nyárad-szentlászlóról **Kiss Mihály** lelkész, a romániai Torda-

szentlászlóról **Tamás Gebe András** polgármester aláírták a „**Szentlászló Települések Baráti Szövetsége**” alapító okiratát.

A következő években ehhez a szövetséghez csatlakozott Zalaszentlászló, Szentlászló (Baranya megye), Bükkszentlászló, Püspökszentlászló és Homoródszentlászló (Románia).

Még négy falu viseli vagy viselte a Szentlászló nevet a Kárpát medencében, de eddig nem sikerült a kapcsolatot szorosabbra fűzni. Ezek a települések: Szécsiszentlászló (Szlovénia) és Romániából Kisszentlászló, Oláhszentlászló, Szászszerentlászló.

1998. január 20-án Jandó László Pusztaszentlászló polgármestere javaslatára létrehoztuk a „Szentlászló Újjáépítéséért” alapítványt, amelynek számlaszámára sok község, egyházközség, szervezet és magánszemély adott anyagi támogatást,

segítve a károk helyreállítását. A lerombolt Szentlászló (Laslovo) újjáépítése 1998 nyarán kezdődött meg és ma már ismét lakott és fejlődő településként éli mindennapjait.

Adja a teremtmény, hogy a baráti szövetségünk egyik tagjának se legyen szüksége hasonló okokból segítségnyújtásra.

Az évente megrendezett találkozónk reméljük, még sokáig tartanak, köszönhetően a Szentlászló községekben élők jó szándékú akaratának.

*Kovács Sándor
Nyugdíjas polgármester
Vácszentlászló*

A nagyformátumú ember XV. jubileumi kiállítása

A SZENT FLÓRIÁN, A VÉDŐSZENT - TÚZOLTÓEGYESÜLETEK A PILISBEN című kiállítás ünnepi megnyitója június 27-én 10 órakor történt.

A kiállítás helyszínén Pilisszentlászló Béke u. 60. szám alatt található Rayman család házában vagy inkább múzeumának udvarán számos érdeklődő jelent meg. A kiállítás bevezetőjében a megjelent vendégeket Kertész József köszöntötte, majd Szent Flóriánról, a tűzoltók védőszentjéről tartott beszédet. Az ünnepi hangulatot fokozván derék énekkaros asszonyaink a Pilisi himnusz eléneklésével kezdték műsorukat.

A megnyitón több Képviselő-testületi tagunk is jelen volt. A kiállítás anyaga lenyűgözte a jelenlévőket. Ezen nincs mit csodálkozni, hiszen Rayman Tamás idősebb kora ellenére fiatalabbakat is megirigylő tempóval időt, fáradságot nem kímélve, csodálatos anyagot gyűjtött össze. Az összegyűjtött anyagok rendszerezése és elhelyezése szakavatott muzeológusoknak is dicséretére válna.

Tamással és kedves feleségével történő kötetlen beszélgetés által nagyon sok érdekes dolgot tudtam meg barátom gyűjtőszenvedélyéről. Édesapja elismert pénz - és éremgyűjtő volt. Mondhatjuk úgy is, hogy ezt a szenvedélyt már a bölcsőben kezdte. Édesapja gyűjtőszenvedélyét nemcsak Tamás, de a bátyja, aki kerámiagyűjtő és a húga, aki igen jelentős mennyiségű képeslapot gyűjtött össze, - örökölte.

Tamás igen sokrétű gyűjtőgető. Az esztergomi bányák és környékén összegyűjtött csiga és kagyló gyűjteménye a természettudományok terén is elismerést nyert. Községünkbe 1983 nyarán, mint kerületvezető erdész költözött családjával. Költözésével kapcsolatban elmesélt egy humoros esetet. Mikor Németh Zsiga bácsi az erdészet teherkocsijával a darabonként is értékes ezeregyszáz téglát felrakta a kocsira, fejét tekergetve megjegyezte:

„Ejnye, erdész úr, még le sem telepedett a falunkban és máris építkezni akar?”

Tehát már több mint három évtizeddel ezelőtt több mint ezer értékes téglája volt. Mikor feleségével és két leányával községünkbe letelepedett, Pilisszentlászló történetével kezdett foglalkozni. A pálos rendi szerzetesek közel álltak szívéhez, hiszen ő is Szent Özséb a pálos rend alapítójának szülővárosában látta meg a napvilágot. Pálosokkal kapcsolatos irodalom után kutatót. A házak bontásából kikerült pálos kőfaragványokat gyűjtögette. Közben a helyi iparosok műhelyének szerszámai is felkeltették érdeklődését. Ezek a szerszámok is szépen gyűltek, amiket akkoriban még csak úgy rendezetlenül a kamrájába rakosgatott. A mezőgazdasági

munkaeszközök száma is egyre nőtt. Ezekből csak a kézi szerszámok kerültek a közös helyre az ekék boronák kint a fészer alatt lettek elhelyezve. Az erdőműveléshez szükséges munkaeszközök, szerszámok úgyszintén a többiek között kerültek elhelyezésre. A terjedelmes igen sokrétű gyűjteményt 2004-ben kezdte rendszerezni.



2006-ban a Szent László Települések Pilisszentlászlón rendezett találkozóján a vendégeink is megtekintették a kiállítás anyagát. Ettől kezdve eleinte évente kétszer is a Szent László Napot és a Pilisi Ősz rendezvényeket színesebbé tette a kiállítás megtekintése. A sokrétű, ezen a területen egyedi összeállítású gyűjteménynek, határon túl is híre ment. Szlovákiából, Lengyelországból, Ausztriából, Németországból és Csehországból is számos érdeklődő tekintette meg az igen sokrétű gyűjteményt. Ezt alátámaszsa, hogy az igen terjedelmes vendégkönyv éppen a látogatásom alatt írt néhány sorommal betelt. Elsőként természetesen a helyi lakosoknak volt alkalmuk megcsodálni azokat az eszközöket is, amik a faluból származnak.

Ezzel kapcsolatban szintén egy humoros esetet mesélt el Tamás barátom. Néhány helybéli lakosunk látogatása alkalmával, Tamás biztatta ismerőseit, hogy csak fogják meg nyugodtan a szerszámokat és egyéb termelési eszközöket. Erre néhányan mosolyogva felháborodást színlelve válaszolták: „Dehogy fogjuk meg szenvedtünk mi eleget ezekkel a szerszámokkal”!! Bizony, bizony már csak az idősebbek emlékeznek az összegyűjtött szerszámok használatára.

A múltat viszont nem szabad elfelejtenünk, hiszen akkor elődeink küzdelmes életét sem fogjuk megismerni. Ezt a múltat igyekszik Rayman Tamás odaadó önzetlen munkájával megőrizni, nekünk és utódainknak. Egy ember, aki azért gyűjt, hogy kortársait és az utódokat is emlékeztesse a múltra.

Isten tartsa meg sokáig erőben és egészségben!

Franyó Rudolf

A mi FALUNK milyen is???

Megkísérlem elmondani, de a saját érzéseim és élményeim alapján: lehet elmesélni földrajzi szemszögből. Hegyek veszik körül, síkban levő utca kevés. A házak sok helyen „támaszkodnak a hegynek”, a falu egy katlan, ami ezért védett és később kel fel a nap, mint máshol.

A lakosok szempontjából a mese már kevésbé egyszerű, mondható, és ez szembeszökő az itt élés után néhány évvel, hogy összetartó és családi hangulat, jellemző az itt élő emberek több mint felénél. Az utcán mosolyognak rád, ha köszöntöd Őket. Megkérdezik, hogy vagy. Ha visszakérdezel, beszélnek magukról. Nem csak gondjaikról, hanem az örömeikről is.

A falu neve védi és megszenteli a benne élőket. PILISSZENTLÁSZLÓ.

A Pilis, mint hegység, megáldott. Gondoskodó, szelíd, árnyat és enivalót ad. Az áldott jelző sokszorosan bizonyított. Szent Özséb itt sétálva és elmélkedve döntött úgy, hogy Pálos Kolostor alapítására ez a hely a legalkalmasabb egész NAGY MAGYARORSZÁGON belül.

Szent László az Árpád-házi királyok közül a második legnagyobb király. Az ország érdekében számos olyan törvényt hozott, ami erősítette a magyar nemzet itt élő nemzedékeinek erkölcsét, erejét, hitét. Védte harcos katonaként is az országot az ellenségtől. A kun vitézzel vívott harcát az elrabolt magyar lány kiszabadításáért mindannyian ismerjük. A tordai hasadék legendájának elmesélése során megtudjuk, hogy az Őt üldöző kunok ellen a tordai hegyen levő hasadékot az Ő lovagpalcájának legyintésével létesítette. Vitéz, országot védő, igazságos és hitet erősítő király. A településen élni a Legnagyobb Magyar Lovagkirály védelme alatt jó érzés!

A falu legmélyebb pontján a kápolna áll, mellette a Szent László szobor.

Innen indulunk falunézó utunkra: kicsi kanyarral a Petőfi Sándor utcára kunkorodunk, ennek az elején az egészségünkéről gondoskodnak. Hányszor kell bemenni, hogy „Doktor bácsi” itt fáj, ott van baj, kérek segítséget. Utána a gyógyszertárba, ahol mindig kedvesek és mindent megtesznek a szegény beteg érdekében. Gyógyultan kísértálva tovább jön az emelkedő utcarész. Fáj a lábam? Nehezen veszem a lélegzetet, ahogy emelkedik az utca? Hát elterelem a figyelmemet erről a nehézségről és nézem két oldalt a házakat, melyekben a lakókat ismerem, vagy nem ... Elképzelem életüket, mindennapjaikat, a velük való beszélgetéseimet és olyan helyre érek az utca emelkedőjének kicsi kanyarja után, ahol már felemelt fejjel megpillantom a Nagytemplom tornyát. Ez varázserővel hat. Már nem is olyan nehéz a lélegzetvétel. Már nem is fáj a lábam, igaz, az út kevésbé meredek.

Továbbmegyek, és lassan eltakarja a templom képét a kicsi kanyarban épült házak teteje. A házak barátságosak. A kertekben virágok, amiket az emberek gyönyörűségére, kívülrre is sorba, ápoltan a járda és a kerítés közé ültettek. Itt-ott egy-egy elhanyagolt házacska, aminek kertjébe felhalmozott építőanyag, vagy egyéb, időnként használatba vett eszköz, vagy szerszám tárolása látható. Továbblépkedve lassan megszűnik az emelkedő az úton. Ekkor kibukkan a templom újra, körülötte a temető, kerítéssel körbevéve.

Körülnézek és látom a hegyek csúcsait, az árnyas lejtőket, az erdők zöldülő lombját, a napsugarak játékát, a ligetek, a sűrűbb erdőrészek és lankák között. Belépek a

kerítéskapun, a templom bejárata felé vezető járdán lépkedve és előnt az érzés, hogy igazán itt érzem az erőt, ami a falu erejét, védelmét és nagyszerűségét adja. Az ősök szelleme érint meg. Itt nyugszanak többen több száz éve, sokan száz éve és sokan egy-két éve. Egységet alkotnak a falu ma élő lakosaival. Egységet alkotnak az itt élt és imádkozó magyar Pálos Szerzetesek emlékével és szellemiségével. Megkoronázza mindezeket a pálos kolostor romjain épült Isten Háza. Idejövünk köszönetet mondani. Azért, hogy elmondjuk egymásnak a bajainkat, betegségeinket és talán örömeinket.

Elmondjuk a nagy alkotónak, hogy minden bajunk ellenére olyan jó élni. Kérjük, hogy adjon erőt a mindennapokhoz és a szépség és boldogság meglátásához.

Kisüt a nap, mert kell a meleg, kell a fény, és mert gondoskodik rólunk AZ, akitől minden van. A kicsi kápolnától kiindulva a következő utca a Béke utca. A falu egyetlen olyan házsorokkal határolt közlekedő helye, ami nem, vagy alig emelkedik az elejétől a végéig. Nem megy hegyre fel!

A kápolnát körülveszi a központi tér, ahol a Községháza, az egyik kocsma az egyik vegyes élelmiszer bolt az iskola és óvoda, valamint egy régi elhanyagolt kalyiba áll a buszmegálló mögött. Az óvoda azonban igazság szerint már a Béke utca elejéhez tartozik. A Béke utca eleje azért is nevezetes, mert a minden jól ellátott élelmiszer bolt, majd a szlovák harcos vitézről elnevezett kocsmá itt található.

A kocsmá látogatói örömmel térnek be ide és általában jó közérzettel jönnek onnan ki. Nem a vitéz harcos érdemei és jobb megismerése miatt mennek be, hanem a remélt felfrissülés, vagy a remélt felejtés, vagy örömük megosztása

miatt, némi ivással leöblítve a bánatot és az örömet. Az utca további része sima, rendezett, a házak felújítottak, elhanyagolt romos ház nem nagyon van. Sok kedves ember lakja a legtöbbet. Nagyon sokan olyanok, akik több száz évvel ezelőtt élt ősökkel és itt, a faluban élt felmenőkkel bírnak. Az utca végén kőfeszület zárja le a lakott

részt. Itt kezdődnek a földek, de jobbra van a pálya, ahol a labdarúgás nehéz mesterségét gyakorolják időnként a fiatal legények.

A földeken régebben málnát termesztettek, aminek zamata, illata páratlan volt. Ez a mesterség ma már kiment a divatból. Az idősek mondják, a málnával végzett munka nincs arányban az érte kapott

jövedelemmel. Itt-ott megművelt földek azért még találhatóak. A falu többi hét-nyolc utcája mind érdekel megemlékezést. Az idő és a papír, meg a gondolatok lassan elkopnak. Lehet, hogy nem is szükséges több szó? A falu él és szépül. Szeretni tudjuk, és az javára válik.

Pilisszentlászló, 2015.06.16

Ugray Livia

Hírek a községpházáról

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő-testülete 2015. június 8-án rendkívüli ülést tartott.

Jelenlévő képviselők: Tóth Attila polgármester, Kiss Mónika alpolgármester, Vanyák Imre alpolgármester, Hicsák János, Petkó Gábor és Rudolf János képviselők. Dr. Illés György nem volt jelen az ülésen.

Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Gerendás Gábor Jegyző és Bartha Enikő az Önkormányzati és Szervezési Iroda vezetője.

Tóth Attila polgármester, megállapította, hogy a rendkívüli ülés határozatképes.

Szavazás után megállapította, hogy a Képviselő-testület 6 igen szavazattal elfogadta a napirendet.

A napirendi pontok tárgyalása előtt átadta a szót Dombai Gábornénak, a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat képviselőjének.

Dombai Gáborné: Az énekkar nevében felolvasta a falu szlovák érzelmű lakosságánál oly nagy felháborodást okozó levelet, melyet az előző Kürtösben már leközöltem.

„Örök emlékezet okáért” ismételtelen leközölöm

„Tisztelt polgármester úr, Tisztelt testület!”

Meg szeretnék köszönni a Nemzetiségi Napon való megjelenést Tóth Attila polgármesternek, Petkó Gábornak a segítségét, dr. Illés Györgynek, Rudolf Jánosnak, igaz csak egy órát áldoztak az idejükből, de megtiszteltek minket és vendégeinket. Kiss Mónika Vanyák Imre és Hicsák János, ha jelen voltak Önöknek is köszönjük. Szeretnék megjegyezni, hogy Pilisszentlászlón a szlovákság nem Franyó Rudolf, Hornyák Józsefné és nem Dombai Gáborné. Nem is az a 228 ember, aki szlováknak vallotta magát. Itt a szlovákság az énekkar az a 15 asszony. Vannak köztük már dédik, és



vannak közöttük nagyon betegek, van, aki szív-műtéten esett át, van, akinek érprotézise van, aki nagyon súlyos agyhártyagyulladásra esett át. Ezek a lelkes beteg asszonyok, egy-kettő a 70. életévén túl is lelkesek. Ha kell, takarítják a Szlovák Háznak mondott valamit, annak udvarát, a Főteret és a Waldorf iskola udvarát. Ez a 15 asszony képviseli a falut. Ez a 15 asszony van ott a pilisi őszen, az önkormányzat rendezvényein, a Gyerek napon, az Öregek Napján. Ez a 15 asszony – hiszen ők is öregek – sütnek, saját kis nyugdíjükből, éveken keresztül ingyen és bérmentve.

Ez a 15 asszony, akik hamisan, hiszen sosem tanulnak énekelni, énekelnek, segítenek, szórakoztatnak. Ezeket hagyták most cserben és nem a kapitányt. Ez a 15 asszony állt Dombai József, Franyó Rudolf és dr. Illés György volt polgármesterek mögött, ők már feladták, de ezek az asszonyok még küzdenek. Cserbenhagyta az Óvoda és a Waldorf Iskola is. Két órával a megnyitó előtt közölték, hogy nem tudnak részt venni a rendezvényen. A választások után azt az ígéretet kaptuk a mostani Polgármestertől, hogyha ez a kis csapat elindul valamerre és elkezd valamit, a nagy Önkormányzat teljes vállszélességgel támogatja.

Elindult valami, elkezdődött valami, de a vállszélesség elmaradt. Mutogathatunk egymásra, de semmi értelme. Van két hajó és két kapitány. A nagy hajó eltaposhatja a kis hajót, de a kis hajó legénysége megpróbál küzdeni mindkét kapitánnyal. Hogy tudnánk mi összefogni a falut, hogyha mi magunk nem tudunk összefogni? Mi nagyon el vagyunk keseredve, de nem adjuk föl. Reméljük, hogy ez a jövőben meg fog változni. Mi itt leszünk Önöknek. Kérdezem, Önök ott lesznek mellettünk? Köszönöm, hogy meghallgattak, a Szlovák Nemzetiségi Népdalkör nevében.”

Dombai Gáborné

A fenti levéllel kapcsolatban számos névtelen és aláírt levelet találtam a postaládámban.

Szinte mindegyik levélben neheztelnek Dombai József „Jocóra”, hogy nagyon finoman reagált a válaszelevelében. Nos, én ugyan „cenzúramentességet” ígértem a Kürtös főoldalán, de ez a cenzúramentesség obszcén, nyomdafestéket nem tűrő szavakra nem vonatkozik. Mások levelébe belejavítani nem szokásom, tehát ezeket a leveleket a Kürtösben mellőzöm.

Dombai Gáborné által a Képviselő-testületünk ülésén felolvasott levélben sok igazság vagyon. A levél azon részét viszont, amelyben az íródik, hogy: Itt a szlovákság az énekkar, az a tizenöt asszony”. Ezen kijelentést a 228 szlováknak valló falutársaim nevében is a leghatározottabban visszautasítom! A szlovák napfőszerzőit (Dombai Gábornét, Hornyák Józsefnét, Elsik Vilmosnét, de a sok segítőinket és magamat is beleértve, nagyon bosszantotta, hogy az Óvoda és a Waldorf Iskola illetékesei, két órával az ünnepi műsor kezdete előtt lemondták a gyerekek szereplését. A tervezett műsoridő így jelentősen lecsökkent. Tehát ez volt fő okozója a felolvasott levél megírásának! A levél elején lévő vastag betűs megállapítást úgy módosítanám, hogy községünk rendezvényeinek szervezésében és végrehajtásában leginkább az énekkarunk tagjai vesznek részt. Ezek a rendezvények azonban nem mindig Szlovák Önkormányzatunk feladatait látják el. Ugyanakkor dicséretes, sőt példaértékűnek kell tekintenünk a temetéseken való önzetlen szereplésüket. A rendezőség nevében ezen, soraim erejével is szeretném megköszönni mindenkinek, aki munkájával hozzájárult a Szlovák Nap sikeres lebonyolításához. Köszönet azoknak is, akik jelenlétükkel megtisztelték ünnepi műsorunkat.

A fentiekhez még egy gondolat: Nekünk, templomba járóknak (akik sajnos egyre kevesebben vagyunk) sincs jogunk azt mondani a kevésbé, vagy templomba egyáltalán nem járókra, hogy pogányok. Hiszen minden biztonnal közöttük is vannak olyanok, akik lehet, hogy vallásosabb életet élnek, mint a közöttünk lévők. Tehát aki nem vesz részt az énekkar munkájában, mert magányos jellem, vagy esetleg talán nem tud, vagy nem mer énekelni, vagy nem tetszik a társaságunk, attól még jó szlovák lehet. Az a feltételezés sem kizárható, hogy esetleg többet is tesz szlovákságunk megmaradásáért, mint a *mellüket veregetők!*

Tóth Attila polgármester: Kifejtette, hogy a múlt héten érkezett egy támogatást kérő levél. Egyeztetett erről néhány képviselővel és a Hivatallal, de sajnos nem tudták megoldani, mert támogatási szerződést kellett volna kötni, így az anyagi támogatás elmaradt.

Sárainé Petkó Erzsébet helyi lakos: Hiányolta a be-folyásoktól, provokációtól mentes párbeszédet. Kiemelte, hogy egy kis faluban ez nem helyénvaló, változást, összefogást sürgetett.

Dombai József helyi lakos: Szimpatikusnak tartotta Dombai Gáborné részéről elhangzottakat, de nem értett egyet azzal, hogy a faluban a szlovák nemzetiséget csak egy kis csoport, az énekkar képviseli. Elmondta, hogy polgármesteri ciklus idején a Nefelejcs Énekkar létszáma 40-50 fő volt, ekkor alakultak ki a nemzetközi kapcsolatok, a Szentlászló Települések Szövetsége, amelynek Pilisszentlászló volt az egyik alapító tagja.

Tóth Attila polgármester: Felhívta a figyelmet, hogy jelenleg nem lakossági fórumot tartanak, kérte, hogy zárják le a vitát és vegye kezdetét a képviselő-testületi ülés.

1. Előterjesztés a Pilisszentlászló Község Önkormányzata tulajdonában álló, Pilisszentlászló, 363 hrsz-ú, természetben Szabadság tér 1. szám alatt kialakítandó körzeti megbízott iroda szerződésének elfogadásáról

Előadó: dr. Gerendás Gábor jegyző

Dr. Gerendás Gábor jegyző: Elmondta, hogy az ORFK a szerződéstervezetet még mindig nem véleményezte, ezért a határozati javaslat úgy szól, hogy a Képviselő-testület felhatalmazza a Polgármestert a megállapodás aláírására.

Vanyák Imre alpolgármester: Megkérdezte, mikor kezdődnek el a kivitelezési munkák.

Dr. Gerendás Gábor jegyző: Elmondta, hogy először alá kell írni a szerződést, és azt követően elkezdődhetnek a munkálatok.

A Képviselő-testület a határozati javaslatot 6 igen szavazattal elfogadta.

2. Előterjesztés a lakosság tájékoztatásának formájáról.

Előadó: Tóth Attila polgármester

Tóth Attila polgármester: Ismertette az előterjesztést. Emlékeztetett arra, hogy az előző képviselő-testületi ülésen a költségvetésből már elkülönítettek egy keretösszeget az új lap elindításához, a jelenlegi előterjesztés ennek a jogi megfogalmazását tartalmazza. A lapot havi rendszerességgel, „Pilisszentlászlói körkép” címmel jelentetnék meg. Az újság szerkesztésével Petkóné Pintér Mónikát szeretnék megbízni, aki a kulturális közfoglalkoztatáshoz tartozó tevékenységén kívül végezné e feladatot.

Rudolf János képviselő: Megkérdezte, hogy mikorra várható az első szám megjelenése.

Tóth Attila polgármester: Elmondta, hogy az első szám június végére készül el.

Dombai József helyi lakos: Elmondta, hogy az előző testületi ülésen sem értett egyet azzal, hogy az újság indításának nincs költségvetési kihatása. Szerinte van, még akkor is, ha a 880 ezer Ft-os összeg tartalmazza az éves költségvetési keretet, az előterjesztés hosszan taglalja a médiával kapcsolatos törvényeket, jelzi, hogy ezt nem vitatja, mert feltételezi, hogy megfelelően előkészítették. Egy bekezdést azonban szó szerint idézett: „A szerkesztői feladatokra a kulturális köz-

foglalkoztatás keretén alkalmazott Petkóné Pintér Mónikával köt az Önkormányzat megbízási szerződést havi 43 ezer Ft megbízási díj ellenében, aki a kulturális köz-foglalkoztatáshoz tartozó feladatain kívül végezné az újság szerkesztéséhez való feladatokat.”

Nem volt eddig információja arról, hogy Pilisszentlászló Község Önkormányzata foglalkoztat a közhasznú foglalkoztatás keretén belül kulturális munkatársat. A polgármestertől, mint előterjesztőtől, a munkáltatói jogkör gyakorlójától és a jegyző úrtól kérdezi – ami közérdekű adatkérés is egyben – hogy Petkóné Pintér Mónikát mióta foglalkoztatják és mi a feladata. Emlekeztet arra a hasonló példára, amely megjárta a bírósági eljárást is. Megjegyzi, hogyha a jelenlévő leendő szerkesztővel képviselő-testületi felhatalmazás alapján szerződést kötnek, akkor fennáll az összeférhetetlenség esete. Felhívja a figyelmet arra is, hogy ez a kiadvány a 2016. évben 2 milliós költséget fog jelenteni. Sajnálja, hogy most kell elmondania felvetéseit, de az Önkormányzat honlapján a mai napra nem volt meghirdetve az ülés előtti egy órás konzultáció lehetősége. Emlekeztetett arra, hogy a közmeghallgatáson kifogásolták, hogy nincsenek kifüggesztve a képviselő-testületi ülések napirendi időpontjai. Akkor a polgármester azt a választ adta, hogy a modern világ információs csatornáin keresztül mindenki figyelemmel tudja kísérni a település történéseit.

Úgy látta, hogy mégis furcsa dolgok merülnek fel, utalt a kettős foglalkoztatásra és a büntető eljárások folyamatára az Önkormányzat az elmúlt évek közhasznú foglalkoztatással kapcsolatos gyakorlata miatt.

Tóth Attila polgármester: Leszögezte, hogy a hivatali részével minden rendben van, és minden törvényesen történik.

Egyéb kérdés észrevétel nem lévén a Képviselő-testület a határozati javaslatot kérdés nélkül egyhangúan elfogadta.

3. Előterjesztés SEPTIFOS elnevezésű biológiai szennyvíztisztítószer beszerzéséről

Előadó: Hicsák János képviselő

Tóth Attila polgármester: ismertette az előterjesztést. Megadta a szót Hicsák János képviselőnek, hogy ismertesse az ezzel kapcsolatos kiegészítő gondolatait.

Hicsák János képviselő: Elmondta, hogy már 20 éve próbálnak a szennyvízkezelésre megoldást találni. Addig is, amíg megoldódik a csatornázás, megfelelő propagandával kedvezményes áru biológiai szennyvíztisztítószer alkalmazását kezdeményezik. Ez csak 280 ezer Ft összeggel terhelné meg a költségvetést.

Sok-sok értékes hozzászólás hozzá szólás után a képviselő-testület 6 igen szavazattal az alábbiak szerint döntött:

1. A SEPTIFOS elnevezésű biológiai szennyvíztisztítószer beszerzése ügyében a lakosság tájékoztatása és igények felmérése érdekében lakossági fórumot, il-

letve kérdőíves felmérést tart:

2. Legkésőbb 2015. július 31-ig kerüljön felmérésre, hogy a lakosság milyen mennyiségben igényli a tisztítószer.

3. Felkéri a polgármestert, hogy a 2. pontban megjelölt időpontig beérkezett mennyiségi igénynek megfelelő tisztítószer beszerzéséről gondoskodjon és azt az igénylők részére háztartásonként 1500 Ft áron értékesítse.

4. A jelen döntés végrehajtásához az Önkormányzat 2015. évi költségvetéséről szóló 2/2015. (II.13. önkormányzati rendelet általános tartalékkerete terhére 580 000 Ft keretösszeget biztosít.

5. A döntés költségvetési kihatásait az Önkormányzat a Község 2015. évi költségvetésének általános tartaléka terhére biztosítja.

4. Előterjesztés sportkonceptió elfogadásáról

Előadó: Hicsák János képviselő

Tóth Attila polgármester ismertette az előterjesztést.

Hicsák János képviselő: Elmondta, hogy a pályázaton való indulás lehetőségét biztosítja, ha a település rendelkezik sportkonceptióval.

Több hozzászólás, észrevételezés után a képviselő-testület a határozati javaslatot 6 igen szavazattal elfogadta.

5. Előterjesztés pályázatok tárgyában

Előadó: Tóth Attila polgármester

Tóth Attila polgármester: Elmondta, hogy az óvoda, út, és sportcélok megvalósítására nyújtanak be pályázatot, melynek holnap van a határideje. Kiemelte, hogy az előterjesztés II. pontja foglalkozik a 2015. májusi vis maior eseménysorozattal, amelynek bejelentése, illetve a Kormányhivatal és Katasztrófavédelmi Igazgatóság általi felmérése megtörtént.

Vanyák Imre alpolgármester: A vis maior-támogatás kapcsán úgy látta, hogy bizonyos területek kizárásra kerültek, megkérdezte, hogy melyek ezek.

Tóth Attila polgármester: Elmondta, hogy a Kékes utca benne van, a Béke utca és a Honvéd utca külső szakasza is kiesett.

Dombai József helyi lakos: Dicséretesnek tartotta, hogy a Képviselő-testület él a pályázati lehetőségekkel. A fejlesztések tekintetében 65 millió Ft-ra nyújtottak be pályázatot, melyhez 10% önrészt kell biztosítani az általános tartalékból. Felhívta a figyelmet, hogy az óvodafejlesztés kapcsán napkollektor elhelyezés, hőszigetelés, kazáncsere szerepel az előterjesztésben. Úgy tudja, hogy fűtőkorszerűsítés volt, illetve kicserélték a kazánt a Vadvirág Napköziotthonos Óvodában. Megkérdezte, hogy mi indokolja ezt, illetve mi lesz a vadonatúj kazán sorsa? Megemlítette még, hogy 8 tétel vonatkozásában történt vis maior helyzet bejelentés. Kiemelte a polgármester ez irányú sikeres erőfeszítéseit, ugyanis a Katasztrófavédelmi Igazgatóság és a Kormányhivatal a kárigény 50%-át megalapozottnak tekintette. Megjegyezte, hogy 2015 májusában nem

emlékszik arra, hogy viharos vis maior helyzetet teremtetett volna. Szerinte az utak rossz állapota nem vis major következménye, hanem az évtizedes karbantartás hiánya. Kiemelte, hogy a 6. tétel Iskola utcát említ, ő nem ismer ilyen elnevezésű utcát a faluban.

Tóth Attila polgármester felvilágosította, hogy az iskola, vonatkozásban a Hrabina utcáról van szó.

Dombai József helyi lakos: Elmondta, hogy a Hrabina utcával kapcsolatban az szerepel az anyagban, hogy a zúzottkő burkolatú út helyreállítását szeretnék. Tudomása szerint a Hrabina utca földút, nincs nyomvonala, tisztázatlan a jogi helyzete, építési engedély van, de a kivitelezés nem történt meg. Felhívta a figyelmet, ha az állami támogatást jogosulatlanul veszik igénybe, akkor a jegybanki alapkamat kétszeres összegével kell a támogatást visszafizetni.

Rudolf János képviselő: Saját tapasztalata alapján jelezte, hogy májusban hatalmas vihar volt Pilisszentlászlón. A Petőfi utca zúzottkő burkolatát az eső bevitte a kertjébe.

Tóth Attila polgármester szavazás után megállapította, hogy a Képviselő-testület az alábbi határozati javaslatot 6 igen szavazattal elfogadta.

1. Az önkormányzat feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatás 2015. évi pályázati kiírás a/b és c/ pályázati alcélokra pályázatot kíván beadni:

2. az a/ alcélra a Pilisszentlászló, Béke u.2. sz. alatti Vadvirág Napköziotthonos Óvoda épület felújítása tárgyában kíván pályázatot beadni, a pályázathoz biztosít maximum 1.578.947 Ft önerőt a 2015. évi költségvetés általános tartaléka terhére.

3. A b/ célra a 2009 Pilisszentlászló, Honvéd utca felújítása tárgyában kíván pályázatot beadni, a pályázathoz biztosít maximum 2.647.059 Ft önerőt a 2015. évi költségvetés általános tartaléka terhére.

4. A c/ alcélra Pilisszentlászló sportpálya, ill. tornapálya létrehozása tárgyában kíván pályázatot beadni, a pályázathoz biztosít maximum 3.529.412 Ft önerőt a 2015. évi költségvetés általános tartaléka terhére.

A káresemények becsült forrásösszetétele:

Saját forrás max. 4.300.000 Ft

Vis major igény 38 700.000 Ft

Források összesen: 43.000.000 Ft

A pályázati előkészítésekre 250.000 Ft összeg áll rendelkezésre a polgármesternek.

Tóth Attila polgármester: egyéb kérdés, észrevétel nem lévén, megköszönte a testület munkáját, jó pihenést kívánva a nyárra, az ülést 19 órakor bezárta.

Franyó Rudolf

A helybelieknek ez is jó!?

Tisztelt Ismeretlen!

A főtéren lévő szelektív gyűjtő azért van, hogy az emberek azon a bizonyos nyíláson háztartási hulladékokat (például: üveg, üdítős palack, újság) beledobálják és nem arra való, hogy „elcsámpázzon”, kettőtört papucsokat, rozsdás pléh tálcákat, gégecsövet, viharvert játékokat, sörös dobozokkal teli zsákokat kitegyenek. Aki ezt csinálja, megalázza az itt élőket.

Pilisszentlászló szerencsére nem mély szegénységben élő falu. Mások által levetett ócska holmira nincs szüksége. Tiszteld az itt élőket!! Nincs minden héten hulladékgyűjtés, lomtalanítás! Szemeteddel csak fokozod a főtéren egyébként is szerencsétlen, és igénytelen kinézetét! Az Önkormányzat dolga lenne, hogy kiderítse, ki az, aki visszatérően így válik meg szeméjtétől. A kamerák felvételeinek feldolgozása sok mindenre választ adna és megoldás lenne (rombolás, szemetelés, dohányozni tilos tábla eltüntetése) stb. megszüntetésére.

Elöljáróink feladata a megoldás keresése - miképpen tudnánk a további falurombolást megakadályozni.

Solláry Józsefné

NINO, a nemzetközi bajnok!

NINO spod Vysokej, vezetője Dombai József, az első szlovák kopó a történelemben, aki elnyerte, a CIT (Le Titre de Champion Intrnational de Travail) – Nemzetközi munka bajnoka – díjat!

A szlovák kopó Szlovákia egyik legkedveltebb hajtó kutya. Kitűnő orientációval rendelkező, kitartó, bátor, temperamentumos hajtó kutya, aki akár több órán keresztül is képes egy helyben tartani, vagy a vadász felé terelni a vadat, azon kívül a sebzett vad utánakeresésére is bizonyíthatóan, jól használható. Sokoldalú, megbízható hű társa minden vadásznak.

Dombai József, Nino gazdija, jelenleg Szentendrén, a Dunakanyarban lakik, de mint mondja, származását tekintve mélyen Pilisszentlászlóhoz kötődik, ami történetesen szlovák (tót) származású település. Elmondása szerint éppen szlovák származása készítette arra, hogy szlovák kopót vegyen. Kicsit restelkedve, lopva töröltek le egy-egy könnyecseppet szemük sarkából a szlovák kollégák, mikor az egyik munkaverseny esti társalgása folytán Dombai úr hősiesen, minden szlovák tudását összeszedve válaszolt kérdésekre, hogy miért vett éppen szlovák kopót.

Elmondta, milyen nosztalgikus érzés lett rajta úrrá, mikor egy alkalommal szlovák misén vett részt. A mise végén azon töprengett, mivel tudná leginkább kifejezni származásához való kötődését, mivel lehetne gyökereit megszilárdítani, ősei iránti tiszteletét kifejezni. Így jött az ötlet. Szlovákia az FCI által elismert, 6-os csoportjába tartozó nemzeti faj a szlovák kopó, így történt, Dombai úr a kirándulásról hazafelé, néhány telefonbeszélgetés és kitérő után nem egyedül tért haza, hanem egy szlovák kopó kölyökkel, a Ninoval. Nino 2011-es születésű kan kutya, aki mintha megértette volna, hogy ő nem csupán egy átlagos vadászkutyát jelent a gazdájának – hiszen a háttérben sokkal mélyebb érzések vezérelték őt hozzá – sorra véve minden akadályt, győzelmet győzelemre halmozott, amíg egészen a csúcsra ért.

Legnagyobb sikerei között kell említeni a 2014 novemberében, Szlovákiában megrendezett XXI. Memoriál Andreja Renca elnevezésű nemzetközi vaddisznó hajtóversenyen való győzelmét. Ez a verseny Szlovákia legszínvonalasabb rendezvénye szlovák kopók részére.

Nino a verseny 1. díjas győztese lett, „Vítaz MAR” elismerésben részesült, és a CACIT szabályzata szerint nemzetközi champion - várományosa lett. Nino mindemellett a „divaciár” – vaddisznó vadász előnevet is kiérdemelte, ami beíródott a Szlovák Kynológiai Egyesület főtörzskönyvébe. A kiváló eredmény elismeréseként Nino és gazdája meghívást kapott Csehországba, a VIII. alkalommal megrendezett nemzetközi vaddisznó versenyre. Ez a verseny 2014 decemberében került megrendezésre Doupovban, ahol Nino ismét győzedelmeskedett, megelőzve a cseh, lengyel, szlovák és olasz kopókat. Ismét egy CACIT díjjal lett gazdagabb és megvédte újra a „diviaciar”, vaddisznó vadász előnevet.

Ezzel a két győzelemmel vívta ki jogosultságát az FCI által elismert CIT díjra, azaz Nemzetközi munka champion-díjra.

Mindezek mellett azonban Nino számtalan versenyen mérte össze erejét társaival, és többször bizonyította kiválóságát, tette a dolgát, legyen az vaddisznóhajtás, fegyelmi gyakorlat,

vagy mesterséges csapda. A színvonalasabb versenyek között meg kell említeni többek között a szlovákiai Petrovecban megrendezett KSD (Klubové skúsky duricov) – a Szlovák kopós klub által szervezett hajtóebek versenyén, ahol Nino I. díjban végzett, valamint Nógrádban megrendezett CACT vaddisznóhajtó versenyt, ahol szintén 1. díjban elnyerte a Res. CACT díjat. Két alkalommal vett részt a PPSK (Putovný pohár sloveskeho kopova) – szlovák kopó vándor serlege-elnevezésű versenyen, ahol szintén színvonalasan teljesített, de megjárta Liptovsky Hrádokot, ahol a tátrai serlegért versenyzett. Nem utolsó sorban említve, kiváló eredménnyel erősítette a Szlovákiai kopók nemzetközi versenyén, ahol első helyezést értek el csoportban, valamint Nino egyéni kategóriában is 1. díjban teljesített, ezen a két napos, kutyát, embert próbáló nehéz vaddisznó hajtó versenyen.

Kérdésemre, hogy vajon melyik győzelemre a legbüszkébb, Dombai úr azt feleli, mindegyik egy-egy kihívás volt mind ő mind pedig Nino részéről, de talán a MAR jelentette a legnagyobb dicsőséget számukra, mivel ott valóban a legjobbak versenyeztek, és olyan



szinten teljesítettek a kutyák, hogy a végső sorrendet apró részlet különbségek döntötték el. Nino mégis a legjobbak legjobbjá lett.

Ilyen sikerrel a mai napig nem büszkélkedhet egyetlen szlovák kopó sem, mint amit ő elért, de gazdája bevallja, a kezdet nem volt könnyű. Saját erejéből, szinte a nulláról indult, mivel nem volt tapasztalata a szlovák kopós klub munka menetében, ezért információ-gyűjtéssel, tanácskéréssel kezdte és építgette lépcsőről

lépésre a győzelmi folyamatot. A kitartás, győzni akarás meghozta eredményét. Dombai úr joggal lehet büszke Nino kopójára. Önre viszont büszke lehet mind a magyar, mind pedig a szlovák haza, mivel nemzeti elhivatottságból, hazaszeretetből példát mutatott mindannyiunk számára.

Gratulálok, és további szép sikereket kívánok!

*Híves Éva
Szlovákia*

Bográcsozás a Szlovák ház udvarán

A Szlovák Napi rendezvény költségeinek enyhítésére a szomszédos Szlovákiából Dombai József egy konyhakész dámszarvast hozott. A sok meghívott vendégeinknek ez a mennyiség kevés lett volna. Ezért az egyik üstben Dombai Gáborné által felajánlott vadhúsból főtt a pörkölt, a másikban meg a Szlovák Önkormányzat által vásárolt sertéshúsból készült pörkölt gőzölgött. A szlovák dámszarvas húsa három hétig a mélyhűtőben várt a sorsára, amíg a segítőkinket meghívtuk egy szombati bográcsozásra. A délutánra rendezett vacsorára meghívott Képviselő-testületi tagok közül Tóth Attila polgármester, dr. Illés György alpolgármester, a nejevel Rudolf János, Petkó Gábor

képviselők kedves nejeikkel és Hicsák János képviselő tettek eleget a meghívásnak. Kedves vendégeink nem üres kézzel érkeztek. Az Önkormányzatunk képviselőivel történt kedélyes hangvitelű beszélgetés, minden bizonnyal közelebb hozta a két Önkormányzatot. A választások óta ez volt az első ilyen közvetlen és kötetlen beszélgetésünk. Egy korábbi közeledés mindkét fél részéről talán okafogyottá tette volna a már többször említett ominózus levél megírását. „Jobb később, mint soha” – mondanák elődeink...

Ezen a rendezvényen beszéltük meg a Párkányban tartandó Cirill-Metód ünnepségen való részvételünket.

Fordította: Franyó Rudolf

Ako Adam oral na poli

Adamovi bolo ľúto, že ho Pán Boh vypovedal z raja, a keď kopal a ryl roľu, ani raz si nevzdychol:

- Bože môj dobrý, pomôž mi!

Videl to diabol a veľmi-preveľmi sa tešil, lebo ten kto sa odvracia od Boha, telom i dušou patrí diablovei.

Diabol je však zlý kamarát.

Čo Adam vo dne poryl, to mu diabol v noci poprevracal čím hore, tým dolu, takže nebolo ani vidno, kde je roľa prekopaná a kde nie, všade sa zelenela iba burina a bodliaky.

Vidí to Adam a pomyslí si, že na vine je planá zem.

Kope na inej roli, kope tu, kope tam – a ráno je pole opäť plné buriny!

Znova sa púšťa do roboty, pot mu tečie cícerkom, i vzdychne si:

- Bože môj dobrý, pomôž mi!

A hľa, zázrak!

Len čo si tak vzdychol, všetka prekopaná a porytá zem očernela.

I modlí sa Adam k Pánu Bohu ešte vrúcnejšie, na roľu seje zrno, sadí zemiaky. Roľu treba pobraňiť, priať sa teda do brány sám, lebo ešte nemá koníka.

Ako bráni, tak bráni, brána je mu ťažká, už nevládze.

To sa diabol nahneval, že sa Adam modlí k Pánu Bohu a sadol mu na bránu, aby bola ešte ťažšia a teraz sa pozerá, ako sa Adam trápi a škodoradostne sa mu smeje, uškŕňa. Vidí to Pán Boh a vraví Michalovi archanjelovi:

- Archanjel môj, sluha môj, vidíš toho čerta na Adamovej bráne?

- Vidím pane, a vidím aj to, že Adam už takmer nevládze.

- Zíd' teda na zem a urob z toho čerta koníka!

Michal letí na zem, diabol sa ho zľakne, ale utiecť je už neskoro.

Archanjel mu chytro hádže okolo hrdla chomút a z čerta sa razom stáva mocný kôň.

Adam sa čuduje, ale archanjel mu vraví:

- Vypriahni sa z brány a zapriahni do nej koňa. Pán Boh ti dáva toho diabla aby ti slúžil v gazdovstve!

Tak Adam dostal koníka, dobrého pomocníka pri práci v lese i na poli.

Napísal: Maroš Madačov

Hogyan szántotta Ádám a földet

Ádám nagyon megbánta cselekedetét, amiért az Úristen kiűzte őt a paradicsomból. Amikor kapált, ásta, szántotta a földet, egyszer sem fohászkodott:

- Édes jó Istenem, segíts rajtam!

Meglátta ezt az ördög és nagyon megörült, mert az elfordul Istentől, testben és lélekben az ördöghöz tartozik. Az ördög bizony rossz barát.

Amit Ádám felszántott nappal, azt az ördög visszaforgatta éjjel, annyira, hogy nem is lehetett látni hol van felszántva és hol nincs. Mindenhol zöldellt a gaz és a bogáncs. Meglátja ezt Ádám és azt gondolja, a föld a hibás. Elkezd egy másik mezőt szántani, szánt itt, szánt ott és reggelre a mező ismét gazzal van tele! Újból nekiáll a munkának, izzadság folyik homlokán, mikor felsóhajt:

- Édes jó Istenem, segíts rajtam!

Ekkor csoda történt! Éppen csak fellelegzett, az összes felszántott föld megfeketedett. Ádám még odaadóbban imádkozik, és dolgozik. Magot szór a mezőre, krumplit ültet. Meg kell boronálni a mezőt: saját magát fogja be a borona elé, mert még nincs lova. Akárhogy próbálkozik a boronálással, nagyon

nehéz neki a borona, már nem bírja. Az ördög ekkorra már nagyon megharagudott Ádámra, amiért az Úristenhez fohászkodott. Bosszúból ráült a boronára, hogy még nehezebb legyen neki és kárörvendve nézte Ádám kínlását. Meglátta ezt az Úristen és szólt Mihály őrangyalnak:

- Órangyalom, szolgám, látod azt az ördögöt Ádám boronáján?

- Látom, uram és azt is látom, hogy Ádám már alig bírja.

- Szállj le tehát a földre és csinálj lovat abból az ördögből!

Mihály röpül a földre, az ördög megijed tőle, de elszökni már késő. Az őrangyal gyorsan hurkot dob a nyaka köré és az ördög erős lóvá válik. Ádám csodálkozik, de az őrangyal megnyugtatta:

- Fogd ki magad a boronából és a lovat fogd be eléje! Az Úristen neked adja az

ördögöt, hogy téged a gazdaságban szolgáljon!

Így kapott lovat Ádám, jó segítséget az erdei és mezői munkákhoz.



Fordította: Franyó Rudolf

Tisztelt Olvasó!

Az elmúlt év őszén Franyó Rudolf szerkesztő Úr már tájékoztatta a Kürtös olvasóit a 2 Magyarország-Szlovákia Határon Átnyúló Együttműködési Program” pócsmegyeri 500 millió Ft-os projektjéről.

2015. június 30-án a fentebb említett program másik támogatottjának, Szigetmonostornak záró projekt konferenciáján vettem részt. Az Európai Unió a Szigetmonostori Klímapark megvalósítását 1 millió euró, azaz kb. 320 millió forint vissza nem térítendő támogatással finanszírozta.

A határon túli partner a szlovák Nemzeti Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Centrum Legelők, Gyepterületek és Hegyi Mezőgazdaság Kutató Intézete (NPPC) volt.

Szigetmonostoron a néhány évvel ezelőtt, szintén Európai Uniós támogatással megépült a Faluház. A program keretén belül korszerűsítették az épület energia ellátását. Emellett létrehoztak egy Műcs üzemet. A község külterületén telepítettek egy 4 hektáros energia erdőt, ahol kb. 25 000 facsemetét ültettek. Ezen kívül a falu belterületén további 10 000 csemete lett telepítve.

A Faluház immár klímaközpont, tetőterére helyezett napelemek olyan határfokkal rendelkeznek, hogy az épület elektromos áram igénye mellett azt az elektromos autóbust is ellátja árammal, amit ebből a pénzből vásároltak.

Amellett, hogy gratulálok a szigeti településeknek az elért eredményekhez – szívből örülök ennek – felvetődik bennem a kérdés, hol voltak és vannak faluvezetőkink, amikor a lehetőségek fenn állna, Pilisszentlászló számára is?!

Dombai József

Egyházi hírek

Az idős korban lévő szeretett Sándor atyánk gyengélkedése miatt június 21-én László atya szentendrei káplán tartotta a szentmisét. Egy hét múlva június 28-án Nikomédusz ferences rendi szerzetes testvér érkezett közénk a pálos rendi szerzetesek által épített templomunkba, misét tartani. Országunkban sajnos kevés a plébános, ezért sajnos bizonytalan ideig

Szentendréről, vagy más plébániákból fog érkezni a szentmisét szolgáltató plébános.

Így van ez sajnos a nálunknál szinte háromszor nagyobb lélekszámú Pilisszentkereszten is.

Egy plébános nélküli faluban bizony nehezebb teljes értékű hitéletet folytatni.

Franyó Rudolf



Részlet Franyó Rudolf ELBESZÉLÉSEK A PILISBŐL c. készülő könyvéből

Az erdész lánya

Halálos tévedés

2. rész

Márton a fronton elesett édesapja csizmáját húzta fel, hallgatott, csak az arca duzzadt meg és vörösödött el. Az erőlködéstől-e (nagyon szűk volt neki édesapja csizmája), vagy valami mástól?

Édesanyja kendője sarkával megtörölte könnyes szemét, és azt mondta:

– Drága fiam elmegyek az erdész úrékhoz, da nagy szégyenben maradunk a falu előtt. Mindenki rajtunk fog nevetni, mert biztos kiteszik a szűrünket és meglásd, nagy szégyenben maradunk...

Hallgatott egy ideig, majd anélkül, hogy Mártonra nézett volna, azt suttogetta: – No, megyek.

– Menjen csak, édesanyám – mondta Márton.

Édesanyja elindult a közeli erdészházhoz. Nagyon rövidnek találta az utat. Mikor a ház bejáratához ért, megtörölte könnyes szemét. Bekopogott az ajtón, az erdész jött ki.

– Mi járatban így vasárnap délután, Róza? – kérdezte meglepődve az erdész.

– Leánykérőbe jöttem, kedves erdész úr... Hát ezért jöttem... Mit szól hozzá erdész úr?

A Nyitra környékéről származó Jozef Skuta az asztalnál ülve, bajuszának pödrését befejezve, megszólalt:

– Nézzed Róza, úgy áll a dolog, hogy én talán nem is ellenezném. Márton derék legény, nagy hasznára lenne a gazdaságunknak. De nem adjuk hozzá a lányunkat. Korai lenne neki még a házasság. Meg aztán egy rakás gyereket szülni a mai világban nem okos dolog.

– Hát akkor bocsánatot kérek az alkalmatlankodásért!

Márton anyja felállt a hokedliről és meghajolt. Az erdész még marasztalni próbálta, de ő nem maradt.

– Isten áldásával vigyen a lábad! – morogta, miközben kikísérte a kapuig.

Ekkor érkezett a hátsó kerti kapun Julka édesanyja.

– Miért volt itt Róza?

– Leányt kérni a fiának., a gazdagokhoz szeretné benősíteni.

– Ez aztán tényleg szép kis leánykérés volt – tette hozzá az asszony.

Megérkezett az aratás ideje. Mártonék is learatták a keskeny földön lévő gabonájukat, amit cséplésre az egyik jobb lelkű gazda szérüjébe szállítottak. Ugyanettől a gazdától kértek és kaptak némi rozsszalmát, hogy azzal tömjék meg szalmazsákjaikat. Alig szedték



ki a krumplit és takarították be csekélyke termésüket. Borús, ködös napok következtek. A nap, amely zavartan elő-előttűnt a felhők mögül, szánalmasnak és tehetetlennek látszott. Az esőzések miatt nem tudtak szántani. Az emberek lehangoltan, kíváncsian szemlélték reggelente az eget, de nem akart kitisztulni.

Csak Márton virult az örömtől, mert mindennap látta Julkát. Hol a pataknál találkoztak, hol az erdészházhoz közeli forrásnál. Aztán egyszer csak vidám arccal, beszaladt udvarukba a második szomszéd házból lakó Józsi.

– Miért vigyorogsz? Tán nyulat fogtál?

– Ugyan, te bolond! Engem már nem érdekelnek a csapdák. Három nap múlva bevonulunk katonának.

Márton úgy érezte magát, mint akire egy vödörnyi hideg vizet zúdítottak.

Első gondolata az volt, hogy Julkával mi lesz? Megtörölte a homlokát tenyerével, és tompán kérdezte:

– Te ennek örülsz?

– Hogyne örülnék? Ha katonának megyünk, világot látunk, nem érted? Mert itt a mezei és erdei munkán kívül más nem jut. De ott a katonaságnál sokat lehet tanulni.

Barátja hiába várta véleményét, mert az megfordult.

Márton megfordulva, fejét lehajtva kiment az erdőre. Éjjel a kerti kiskapunál várta Julkát, aki bekecsbe burkolózva későn jött. Didergett az éjszakai nedves hidegtől.

Márton ránézett, de a sötétben nem látta arcvonásait.

– Katonának kell mennem, Julka.

– Tudok róla.

– Aztán vársz - e rám?

Julka erre felnevetett.

– Miért nevensz? – kérdezte kétségbeesve Márton.

– Azért mert az már régen volt, mikor azt mondtam, hogy nem törődök apámmal, hozzád megyek, de most már nem megyek. Két évet bizony nem várok. Te majd biztos keresel egy városi nőt, én itt kuksoljak egy-magamban.

Most már nem olyan bolondok a lányok. A katonaviselt férfiakat szeretik. Próbálkozzál mással, hátha találsz olyat.

Márton hiába érvelt, könyörgött, a lány nem és nem akart engedni.

Márton végső elkeseredésében nagyon megfennegette:

– Jól van, de ha nem leszel az enyém, másnak is hiába vásik rád a foga! Ha máshoz mész, nem kerülöd el a kezemet!

– Szegénylegény vagy te ahhoz, hogy így beszélj velem!

– Majd megbánod, de akkor már késő lesz!

Márton el sem búcsúzott, megfordult és egy szuszra hazarohant.

Reggel fogta a tarisznyát, kenyeret, szalonnát pakolt bele, majd átment az erdő szélén agyagfalba vájt pincében lakó Márton bácsihoz, aki éppen nyulat nyúzott.

A mélyútból nyíló pincéhez vezető úton sok tócsát kellett kikerülgetnie. Márton bácsi mikor váratlan vendégét észrevette, a pince fölötti nyúllyúzó rejtekéből leszólt:

– Engem keresel, kedves druzsám?

– Magát, Márton bácsi. Mielőtt bevonulnék, szeretnék még utoljára elvadászgatni egy kicsit...

Márton bácsi a megnyúzott nyulat kétfüles tálba rakva

lebotorkált a partba vájt lépcsőkön, majd megszólalt:

– Te is a bevonulókhoz tartozol?

– Mondtam már, hogy nekem is be kell vonulnom.

Bementek a pincelakásba. Márton bácsi letette a lócára a tálat, és egy öreg flintát húzott ki az polc mögött kialakított rejtekhelyből.

– A szurdokban láttam egy rókát, próbálkozzál vele.

– Komolyabb puska kéne nekem... nagyobb vadat szeretnék löni.

– Adhatok komolyabb puskát is, de azért ki kell mennünk az erdőbe.

– Akár indulhatunk is, ha olyan sürgős neked – mondta Márton bácsi.

Nem kellett sokat gyalogolniuk, hamar odaértek a sziklákhöz, ahol Márton bácsi az egyik szikla alól kihúzta a ponyvába bugyolált katonai puskát, és egy maréknyi lőszert.

– Vigyed, de ha hazafelé mész, gyere be. Meséld el, mit lőttél. Dicsekedj el vele! – kiáltotta Márton bácsi mosolyogva Marci után.

A falutól a szentkereszt-i ösvényen, az erdőben a második pataknál, egy szikla alatti mélyedést kiigazítva, menedékre talált. Szűk volt bizony ez a hely, ha lett volna még farkas Pilis erdeiben az is nehezen lett volna ott szállásra. Ebben a szűk, eső elől sem igazán védett helyen lakott néhány napig. Nem tudott magával mit kezdeni. Éjjel bizony a patak vizétől lehűlt a levegő.

– Legalább a farkasoktól, melyekről nagyapám mesélt,

nem kell félnem, hiszen azokat már a falubeliek kipusztították.

Márton, a zsákból kialakított hátizsákjából előszedte az agyagból égetett butykost és bátorságot ivott ahhoz, hogy kimerészkedjen odújából. Áthaladt a szűrös tövisbokrokon, majd átgyalogolt a faluhoz közeli első patakon. Itt tompa sajgást érzett valahol a szíve táján. Megpihenni

eltherült a szálaskerdőben. Erőt vett rajta az álmatlanság, ezért mély álomba merült. A nap már a pilisszentkereszt-i ösvényt túlhaladva nyugovóhelyet keresett.

Hamar rátalált az ismert jól kiépített vadetetőre.

Annak padlásán a hideg elől a széna közé bújva mély álomba került. Mikor feléledt, szülőfaluja felé vitték lábait.

Később az erdészház felé kanyarodott. Elgondolkodott és rádöbent, hogy nem a helyes úton jár. Rossz ösvényre tévedt. Most már taposhatja az ösvényt, melyet két évszázaddal visszamenőleg a szegénylegények tapostak. Később rádöbent arra is, hogy mivel nem vonult be a vele egykorú társaival, most már az egész falu ellene van.

Julka is, és a vele egyivású legények úgyszintén.

Főleszmélt arra, hogy az erdőben a vihar döntötte fák közt, mint a meghajszolt, veszett kutya, saját falubelijétől pusztul el, ő Márton, aki a szegénység vér szerinti édes gyermeke.

Alig bújta ki a nap a Rózsahegy mögül, Márton a puskáját eldugva szapora léptekkel szülőfaluja felé indult.

– Odamegyek, jelentkezem, mivel önként jelentkezek, lehet, hogy nem is bántanak. Mi lesz, ha elítélnek néhány évre? Nem! Mégsem megyek!

(Folytatjuk)



A Kürtös egy éve

az önök újságja!

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Dr. Túri Kovács Béla
üdvözlő szavai

Kedves olvasóim! A július 1-jei számunkban Dr. Túri Kovács Béla üdvözlő szavai olvashatók. A szerkesztőség és a kiadó köszönti az új olvasókat, akik a jövőben is szeretnék megkapni ezt a lapot. A lapban szereplő cikkek és hírek a helyi közösség életéről szólnak. A lapban szereplő cikkek és hírek a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Pilis-környéki szlovák települések találkozója
Pilisszentlászlón (Hután)

A találkozó a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A találkozó a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Helyi önkormányzati választás

A választás a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A választás a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Templomfelújítás

A templom felújítása a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A templom felújítása a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

MEZŐVIRÁG ÉS A SZLOVÁKOK
A mezővirág és a szlovákok a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A mezővirág és a szlovákok a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

A pilisi szlovákok farsangi bálja

A farsangi bál a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A farsangi bál a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

A szlovákok apostolai

A szlovákok apostolai a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A szlovákok apostolai a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Virágvasárnap

A virágvasárnap a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A virágvasárnap a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

15. nemzetiségi találkozó Csobánkán

A 15. nemzetiségi találkozó Csobánkán került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A 15. nemzetiségi találkozó Csobánkán került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Szlovák Nemzetiségi Nap

A szlovák nemzetiségi nap a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A szlovák nemzetiségi nap a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Szentlászlói települések XX. találkozója

A szentlászlói települések XX. találkozója a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak. A szentlászlói települések XX. találkozója a Hutánban került megrendezésre. A résztvevők a helyi közösség életéről szólnak.

Dr. Túri Kovács Béla
Kürtös szerkesztő

Trubnik II. évf. 7. szám
KÜRTÖS
Pilisszentlászlói Hírművelő Társaság

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi Sándor utca 55.
Felelős szerkesztő – kiadó: Franyó Rudolf
E-mail: franyorudolf@citromail.hu Telefon: 06 20 947-9243, 06 26 338-093
Nyomda: Technova 2004 Kft.
Nyomdai előkészítés: Nóniusz Rita * noniuszrita@gmail.com
Megjelenik havonta
Iktatószám: CE/15092-2/2015